

Dudás Sándor

Csöndben a világgal

Kerestem a madarat, hátha felrepült,
belestem a fák lombjai közé,
csenevész bokrokat fürkészttem:
ha nem hallom az énekest,
lássam legalább!

Emberfeletti figyelem
irányította hallgatóságom.
Újra s újra rá kellett jöjjek:
alattam a megtartó föld,
felettem fényhatalmas csönd,
és amit hallok, az ének
bennem él.

Csöndben állok a világgal.